

Иером. Неофитъ потвърждава ствършено всичко, за колко азъ бѣхъ говорилъ въ своя си грам-
матика т. е. за многообразны отстаиванья Бъл-
гарскаго языка на провинціализмы. Тѣй както въ
нѣкоихъ мѣстахъ казватъ: несокъ, хлѣбъ, камень,
любя, любяхъ, и проч. а въ други пасахъ, лябъ,
камакъ, любимъ, любихъ и м. т. то дѣто почнаха
да ся явявхъ Български писатели не сѣ съг-
ласны относительно за правописаніе имъ. Единъ
пише така, а други иначе. Това нищо: нѣ единъ
и той самъ писатель въ едно мѣсто пише така,
а на друго иначе (1).

1) Правописанье іе вѣшь Священна, коя не трѣба да въртимо
като на играчка, кому както ся ще: Преди да ся заловиме за из-
даване на каква и да іе книга, дѣжны сме по напредъ критиче-
ски да ей отрѣдиме правописаніе. Сърбы почепали да издавать книги
преди да ся появи Грамматика на языка имъ. Слѣдствие на тачова про-
пушанье было орфографическа препирня, коя сѣществувала въ Сърбска
писменность. Това треба да пазимъ относительно и Българскія лите-
ратуры; за зла честь, между Българе слабо ся намѣрватъ учены
филолози. По та причинѣ за Българе іе нужно да ся обьрнатъ за
свѣтъ къмъ учены тѣ филолози другихъ Словенскихъ странъ! Отъ
моя страна, азъ обьрнахъ особенно вниманіе на той важный пред-
метъ, като съставихъ критически опытъ за Българско правописаніе,
кого предложихъ на бѣдѣщи Български писатели.

Въ изложеніе причинъ избираніе ми правописательныхъ пра-
вилъ ся раководствувахъ по аксіома що правописаніе и про-
изношеніе сѣ двѣ нѣща ствършено различни и ствършено проти-
воборствующие една съ друга; за това, ако да пишеть по речь тѣхъ
на простый народъ кой живѣе въ различни области, то въ сѣщія